

Децентралізація є одним із ключових критеріїв для вступу України до ЄС. Інтеграція європейських стандартів, таких як принцип субсидіарності, що забезпечує виконання завдань на найнижчому ефективному рівні, сприятиме підвищенню якості управління.

Також варто розглядати досвід європейських країн, зокрема Польщі та Естонії, які успішно реформували свої системи місцевого самоврядування. Їхній досвід у залученні громадян і впровадженні цифрових рішень може стати орієнтиром для України [8].

Підтримка віддалених і малих громад Особливої уваги потребують малі та віддалені громади, які стикаються з проблемами недостатнього фінансування та кадрового забезпечення. Розвиток міжмуніципального співробітництва є ефективним інструментом для вирішення цих проблем. Спільні проекти, такі як будівництво доріг, розвиток медичних і освітніх установ, дозволяють об'єднувати ресурси для досягнення спільних цілей [9].

Децентралізація влади в Україні демонструє значний потенціал для розвитку спроможних громад. Подальші кроки повинні включати зміцнення фінансової автономії, розвиток інституційної спроможності, підтримку громадської активності та інтеграцію європейських стандартів управління. Особлива увага має приділятися викликам, пов'язаним із війною, відновленням інфраструктури та забезпеченням соціальної згуртованості населення.

Список використаних джерел

1. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр> (дата звернення 27.04.2025).
2. Міністерство фінансів України. Фінансова децентралізація: підсумки та перспективи. Режим доступу: <https://mof.gov.ua/uk/financial-decentralization> (дата звернення 27.04.2025).
3. OECD. Fiscal Decentralisation in Eastern Europe. Режим доступу: <https://www.oecd.org/gov/fiscal-decentralisation.htm> (дата звернення 27.04.2025).
4. European Commission. Horizon Europe: Funding Opportunities for Local Communities. Режим доступу: <https://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/> (дата звернення 27.04.2025).
5. U-LEAD with Europe. Розбудова спроможних громад в Україні. Режим доступу: <https://u-lead.org.ua/ua/> (дата звернення 27.04.2025).

Науковий керівник: *Ортіна Г. В., д.н. з держ. Упр., професор кафедри М&А Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного*

МЕТОДИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ПІД ЧАС ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ

Ціль сталого розвитку № 16: Мир та справедливість

Кондратенко Д. С. natalia.horbova@tsatu.edu.ua

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Збройні конфлікти являють собою збройні зіткнення між державами або між ворогуючими сторонами, які ведуть за собою неминучі людські втрати. З такою страшною ситуацією зіштовхнулася й наша країна. В цей час, як ніколи важливо потурбуватися про збереження прав та можливостей людини, таких як право на життя, свободу, безпеку та гідність. Тому так важливо розглядати ефективні методи збереження прав людини під час збройних конфліктів. Методи збереження прав людини під час збройних конфліктів включають в себе гуманітарні ініціативи, міжнародно-правові механізми, діяльність міжнародних організацій та громадянського суспільства. Права людини, які закріплені у діючих міжнародно-правових договорах, є результатом довготривалого історичного розвитку суспільно-політичної думки, поступового формування стандартів, що стали нормою для життя сучасного демократичного суспільства.

Основним методом є дотримання міжнародного гуманітарного права:

Встановлення правил ведення війни та захисту жертв збройних конфліктів, тобто воно володіє усіма необхідними, з погляду доктрини, системотворчими чинниками. Головним принципом якого виступає насамперед рівність всіх, незалежно від статі, мови, кольору шкіри, раси, походження і так далі. Обмеження використання засобів та методів ведення бойових дій, які спричиняють надмірні страждання або мають невибірковий характер.

Захист культурних цінностей як зазвичай є свідченням історичного становлення країни, а отже підлягають збереженню і захисту від пошкодження. Заходами з їх охорони можуть бути: систематизація інформації про культурні цінності; заходи захисту від викрадення; проведення періодичних навчальних тренувань з питань захисту культурної спадщини для збереження ідентичності та історії народів.

Міжнародний контроль та відповідальність містить у собі механізми контролю за дотриманням прав людини та притягненням до відповідальності осіб, винних виникненні збройних конфліктів для забезпечення правосуддя. Загальний контроль підкреслює важливість структурованої взаємодії між державою та угрупованням (Міжнародний суд ООН, Європейський суд з прав людини тощо).

Збереження прав людини під час збройних конфліктів є необхідним чинником для міжнародної спільноти. Для ефективного його виконання існують певні заходи, такі як міжнародне гуманітарне право; обмеження, які діють на зменшення жертв в результаті конфліктів; захист культурної цінності народу та сам контроль за висновками цих збройних конфліктів. Адже завдяки лише цим методам можна забезпечити реальний захист прав людини навіть у найважчі періоди кровопролиття, що обумовлюються не лише міжнародним правом, але й суспільними зусиллями.

Таким чином, проведені дослідження методів збереження прав людини під час збройних конфліктів дають підстави стверджувати, що чинники і фактори воєнного характеру деструктивно впливають на процес забезпечення правового захисту та відновлення прав людини і основоположних свобод в період запровадження спеціального правового режиму воєнного стану в Україні і потрібно ще багато часу та зусиль для забезпечення позитивного результату в збереженні основних прав і свобод людини та громадянина в умовах нових реалій.

Список використаних джерел

1. SHIKHIYEVA, K. M. Міжнародні збройні конфлікти: основні риси, причини та види. *Наукові праці Міжрегіональної Академії наук та публічне управління*. 2023. Вип. 1(67). С. 71-78.
2. Алямкін Р. В. Міжнародно-правовий режим захисту прав людини під час внутрішніх збройних конфліктів. *Наукові записки інституту законодавства Верховної Ради України*. 2014. № 6. С. 47-51.
3. Горбова Н. А., Палюх А. Я., Пархета В. І. Правовий захист та відновлення прав людини і основоположних свобод в умовах подолання наслідків війни. *Київський часопис права*. 2023. Вип. 1. С. 47-52.
4. Рабінович П., Венецька О. Міжнародні стандарти прав людини: загальні ознаки, класифікація. *Вісник Академії правових наук України*. 2012. № 4. С. 18-28.
5. Линик В. М., Штрун Х. В. Контроль у міжнародному праві: огляд основних підходів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2024. Т. 4, № 84.

Науковий керівник: Горбова Н. А., к.п.н. кафедри М&ПУ Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного